

Büyülü Mavi

– yâren-i aşk · 01 Mart 2012

ey üstüne basa basa kalbimi parçalayan sessizlik,
bir diş sıkımlığı vakitte yok et beni,
esiri olduğum gözlerin siyahına mezarsız göm.
acı tokluğuna doğup doğup ölmekten bıktım...

Görsen belki de acıydın halime. Uyanmak istemiyorum olan sabaha. Kendime bile ağırım.
Taşıyamıyorum zoraki aldığım nefesleri. Tavelerinde azar azar bitiyorum altı olmayan kahvelerin en
koyularının. Kaybedecek neyim kaldı ki, artık küfürse küfür, isyansa isyan, alayına...

Kafayı yemişim iyice, yapılacak onca işim varken ben yatağın içinden çıkmaya üşeniyormuşum.
Doymuyormuşum uykuya. Açlıktan ölecekmişim sonunda. Ah bilmiyorlar ben zaten yaşamıyorum.
Can/ım çoktan gitmiş, bedenimi de s/onsuz uykuya bırakmanın peşindeyim... Kurtulmanın peşindeyim
bir türlü sığamadığım bu berbat dünyadan.

En sevdiğim bile azıcık tanımamış beni. Başka aşklara yakıştırmış ellerinin izine bile dokunmaya
kiyamadığımı bilmeden. Merak eder dururmuş yerine koyduğum silueti, yuvarlandığım yokluğunun ta
dibinde can çekiştiğimden haberi olmadan, öyle eminmiş ki unuttuğumdan onu.

Tek gerçeğim, mucizem, kıyasıya sevdiğim, gamzesinin çukuruna ömrümü doldurduğum adam! Yokluğun
üşütüyor diye b/aşka yazlar mı ararım sanırsın? Bensizliğinde acılı her şarkıda iç çekerken hissetmez
misin ellerinde ellerimi, yabancı eşiklerin mutluluk oyunları bana d/ar gelir düşünmez misin adam...

Bana kokunu hediye ettiğin günü anımsıyorum. En mutlu anlarımızdan biriydi. Yine ağlıyordum
kendimce uzun bekleyişlerin kırgınlıklarına, soğuk bir kuytuda. Gözlerin dolu dolu, usulca avuçlarıma
bırakmıştın o büyülü mavileri "ikimize de aldım" diyerek. Bir diğerini parmaklarının arasına alırken
öpmüştün yanaklarımı yıkayan yaşlarımı. "Bize gülmeler yaraşır ağlanacak bir şeyimiz yok gülüm" derken
nasılda titriyordun kara gözlerini kenetlediğin gözlerimin en gerisinde. O günden beri bir şey olacak diye
korkumdan pamuklara sarıp, dualarla, yağmurlarla sakladım en sevdiğin rengi. Seni özledikçe doyasıya
koklayıp, aşkımıza mavi çaldım üzerine bıraktığım dudaklarımın izinde.

Her aşk biraz ayrılık hak edermiş, kendince en acısından. Ki varlığın kıymeti bilinsin. Sevgilinin
yokluğundan nasiplenen her an aşkı beslermiş... De, hangi mucize kurtarır bu yokluktan, geceye
vurulan kaç inşirah bilemedim...

01mart2012

İcLaL AyGüN